

Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον, [μεσσιδ. α
 ἄναγε πολύδακρυν ἄδονάν. 126

κύντειν' (ῶρα) ποδὸς ὄρμάν' ὦ, [ἀντ. α
 ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.

τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ 130
 τλᾶμον κύγγον', ἀλατεύεις
 οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν
 πατρώιοις ἐπὶ συμφοραῖς
 ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;

ἔλθοις δὲ πόνων ἐμοὶ 135

τᾶι μελέαι λυτήρ,
 ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
 αἰσχίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

θὲς τόδε τεῦχος ἐμᾶς ἀπὸ κρατὸς ἐ- [στρ. β
 λοῦς', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους 141

ἐπορθοβοάσω
 ῥίαχὰν ἀοιδὰν μέλος
 Ἄϊδα, πάτερ, σοῖ†